

Bästa Konferensen 2026

Hallands Konstmuseum, Halmstad

UNG DELAKTIGHET – KONSTNÄRLIGA PRAKTIKER & DILEMMAN

Wilma Sjödin, rapport

Jag tyckte att dagen var givande och väckte tankar. Det kändes som en bra start att inleda med Pontus Johansson eftersom det gav en introduktion till ämnet och tog upp dilemman och utgångspunkter som de andra sedan cirkulerade kring. En sak som jag reflekterade över var att Pontus sa att utbildningen skapades som ett svar på en brist. Jag tyckte inte att det var tydligt vilken brist han syftade på; var det brist på konstnärer som vill jobba med ung delaktighet? Var det brist på unga som ville delta i sådana processer? Var det brist på förståelse för ung delaktighet?

Även om jag inte kände att jag fick ett svar på den frågan, var det mycket annat med Pontus presentation som jag gillade. Något som särskilt fastnade hos mig var när han sa att "Svaret vi får motsvarar alltid vad vi lägger på bordet" och "Nej till vetelängd och formulär". Jag tycker att det beskriver ung delaktighet bra, man kan inte förvänta sig att de unga ska vara delaktiga om man inte faktiskt ger dem den plats och de förutsättningar som de behöver. Jag tyckte också att det var bra att han tog upp att man ska prata med de unga som inte är vana vid att prata med vuxna och att man ska lyssna på de som inte bara ger det svaret som man förväntat sig att få. Det hade varit intressant att bygga vidare på det resonemanget och att konstpedagoger o.s.v. fick diskutera hur det görs. Det hade också varit intressant att höra, både från vuxna och ungas perspektiv, hur man skapar ett rum eller klimat där alla känner att deras röst blir hörd men också tolkad rätt.

Jag tyckte att Studio Goja byggde vidare på det Pontus pratade om, vilket jag gillade eftersom man precis börjat fundera och reflektera över de frågor som Pontus presentation skapade. Studio Goja pratade om att skapa kontaktytor där man möts över åldrar, vilket jag tyckte var bra och konst känns som något som förenar generationer. De

pratade också om att barnens perspektiv är färskvara, vilket jag inte riktigt håller med om. Jag vet inte om de menar att barnen tröttnar på projekt och inte längre vill dela med sig av sina perspektiv eller om de syftade på att barn växer upp och blir äldre. Även om barnen växer upp så tappar man ju aldrig åsikter och tankar, och de nämnde själva att man ska skapa kontaktytor för alla generationer. MASU pratade mycket om att alla är barn, vilket jag tyckte var ett bra svar på det Studio Goja tog upp. För även om barnens perspektiv är färskvara så kan man jobba tillsammans och bygga vidare på det.

Jag förstår verkligen att när det kommer till projekt som handlar om ung delaktighet så är processen viktig. Jag håller helt och hållet med Pontus som sa: "Vinsten är så mycket mer än det fysiska resultatet." Däremot blev jag lite provocerad när MASU sa att de nästan alltid plockar ner sina projekt och att de även har som regel att det inte får likna något. Även om det slutgiltiga resultatet inte nödvändigtvis behöver vara det viktiga i en konstnärlig process så gillar jag idén om att man kan komma tillbaka och betrakta det man har fått vara med och skapat. Ett exempel är eleverna, som aghili/karlsson gjort till älvvaktare, som kunde besöka sina blommor och älvor. Det projektet tyckte jag mycket om!

Avslutningsvis så vill jag lyfta upp något som vi från KulturCrew pratade om efter föreläsningarna. Vi insåg att det fortfarande finns en brist inom ung delaktighetsprojekt. Många av de projekt vi fick se som exempel från alla de olika föreläsarna liknar varandra och är gjorda i samband med skola eller förskolor. Något som vi hade tyckt var spännande var om initiativ till projekt och samskapande kom från de unga. Barn och unga har inte någon budget för att helt själva starta ett ung delaktighetsprojekt med någon konstnär eller designer, men det hade varit intressant om till exempel kulturskolor hade en budget för ett projekt och sedan fick de unga själva välja en konstnär som de ville skapa tillsammans med, detta i kontrast till att det oftast är konstnärerna eller pedagogerna som sätter igång projekten. Vi pratade också om att ett samskapande där en möbeldesigner fick, med hjälp av barn och unga, ta fram ergonomiska stolar för skolmiljö.

Wilma Sjödin studerar Estetik och media på Estetiska programmet, har varit med i KulturCrew sedan 2021.

